

Tal dia com avui fa...

1 any Ho nega tot
El president de la Generalitat i de CiU, Artur Mas, es desvincula de tota corrupció en la seva compareixença davant de la comissió del cas Pujol.

10 anys La llengua i el PSOE
El PSOE replanteja el rol de la llengua en el projecte d'Estatut i allunya ERC del sí. Els republicans acusen els socialistes de laminar el text.

20 anys L'IRA torna
L'Exèrcit Republicà Irlandès trenca la treva i provoca un centenar de ferits en un atemptat al centre de negocis Canary Wharf de Londres.

Full de ruta

David Marín

Titellaires a la garjola

Un jutge de Madrid ha desarticulat aquesta setmana una banda de titellaires i ha enviat els seus membres a la presó preventivament. Entre el material comissat figuren diversos putxinel·lis de drap –un amb forma de bruixa, un de policia i un que els titellaires anomenen amb l'Àlies *San Cristóbal de Polichinela*–, un decorat de fusta i un petit cartellet amb la inscripció, en lletres irregulars, “Gora Alka-ETA”. Els titellaires tenien previst perpetrar amb aquest material diverses representacions d'una sàtira política anomenada *La bruja y san Cristóbal*. Ho van aconseguir en algunes places populars i en un teatre municipal de Granada, on van passar desapercebuts. Però, amb la col·laboració de l'Ajuntament de Madrid, que els va donar la infraestructura necessària per actuar en una plaça aprofitant les festes del carnaval, van cometre el guinyol, que va causar una alta xifra d'indignació, pares i mares de família inclosos. Hi van portar la canalla pensant-se que era per a públic infantil,

De moment, no hi ha hagut detencions a l'Ajuntament de Madrid

com fatalment havia informat l'Ajuntament. Els dos titellaires han passat a disposició de l'Audiència Nacional. De moment, no hi ha hagut detencions a l'Ajuntament de Madrid.

Els detinguts ja han prestat declaració. Al·leguen que el cartellet formava part de l'obra, en la qual un policia colpeja la bruixa fins a deixar-la inconscient i després construeix un muntatge amb proves falses posant-li el cartellet al damunt. El jutge instructor Ismael Moreno Chamorro els acusa d'un delicte d'enaltiment del terrorisme, que està castigat amb un pena d'entre sis mesos i tres anys de presó.

Es tracta, doncs, d'un nou triomf de l'estat de dret, la convivència i l'imperi de la llei a l'Estat espanyol, i un fracàs dels enemics de la democràcia, que no dubten a agafar formes cada cop més sofisticades: directors de diaris, urnes de cartró i ara putxinel·lis de fira, disfressa aquesta darrera d'una gran intel·ligència i perversitat, ideada per crear confusió, ja que els vestits de drap els pengen com ho fan les togues als bons jutges que vetllen per la bona salut de la democràcia.

Sisplau, l'últim a sortir que abaixi el teló.

Tribuna

Francesc Camps i Palou. Arquitecte

Eterna perifèria

És més que palpable la rara habilitat que tenim en el nostre país per reproduir fidelment i a totes les escales possibles qualsevol fenomen de relació entre forces diferents. Massa petit, tot plegat. Un d'ells és el de perifèria/centre, i la tensió bidireccional que de manera natural es produeix entre aquests dos agents bàsics d'un espai físic. Tant se val la seva mida i l'estranyesa entre ells, pot donar-se entre un centre urbà i un barri allunyat, entre una plaça i carrers propers, una plana i una vall veïna, una petita ciutat i els pobles circumdants, la capital i “la resta”... el fenomen es repeteix, incansable, fins a reproduir-se i superposar-se quasi infinitament.

AQUESTA TENSÍO INEVITABLE fa, per altra banda, que les coses rutllin millor, s'activen consciències i es despertin reptes. Si deixem les relacions de dependència mútua i els seus difícils equilibris per a un estudi més profund, veiem que els dos tenen avantatges i inconvenients. Personalment sempre he cregut, però, que, en abstracte, la perifèria té millors vistes, més varietat, i sobretot una perspectiva més profunda.

Fins i tot m'atreveria a dir que es riu més, tot i que també té més risc de patir oblit i altres mals. Si bé el centre experimenta, per tendència natural, enamorament de melic –el propi– que provoca certa miopia encaterinada, el “més enllà” del rovell de l'ou pot patir desnutrició i melancolia, si no procura pedalar constantment.

FA JA UN TEMPS QUE TANT aquest fenomen com les tensions, els reptes i les consciències han començat a deambular entre el Vallès –tot ell– i la capital, i estan comen-

çant a donar fruit. Apareixen símptomes de canvi de tendència en aquesta aparent eterna perifèria vallesana anestesiada. Podria estar produint-se l'inevitable despertar després d'un període de temps de lentíssima caiguda, que va començar probablement a principis dels anys setanta amb una crisi energètica i estructural profunda i de conseqüències aleshores impensables.

DIC INEVITABLE PERQUÈ, si bé l'empenta del desenvolupament va afèblir-se dramàticament, el potencial no va desaparèixer, afortunadament. Amb aquest potencial, el Vallès està destinat a redimensionar la capacitat productiva de l'àrea de Barcelona i, en conseqüència i com a part de la solució, de la resta de Catalunya. Un exemple d'aquesta dinàmica a l'alça el podem trobar avui a la seu del Col·legi d'Arquitectes, a Barcelona, on representants de moviments ciutadans propositius i de reflexió sobre el futur de tots plegats exploraran les possibilitats que l'entorn metropolità ofereix si apliquem una mirada més oberta i flexible. Una mirada que, tot i venir de la perifèria, pot aconseguir que aquesta acabi diluint-se.

“El Vallès està destinat a redimensionar la capacitat productiva de l'àrea de Barcelona i de Catalunya

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Lo riu és vida

■ Manifestació a Amposta. Moltíssima gent; mai a les Terres de l'Ebre se n'havia vist tanta. Com en les darreres manifestacions: alegria, civisme, cap crit contra ningú, cap acte vandàlic, cap paper per terra. Això crispava els que voldrien alguna excusa per poder actuar contra nosaltres. Primeres figures de tots els partits polítics... menys el PP i C's. Legítim, cadascú tria la seva opció. Fins fa poc, només hi hauria hagut gent de l'Ebre i poc més. Avui hi havia gent d'arreu de Catalunya. I això segur que l'Estat espanyol ho haurà constatat. Resumint: un dia històric més en la lluita en favor dels drets del nostre país. Una puntualització no menor: aquí cadascú es paga la festa. Hi hem anat amb cotxes particulars, amb busos pagant-nos cadascú el tiquet a més de l'esmorzar, el dinar, les cervesetes i el cafè.

Per acabar: cinquanta mil persones? Érem moltíssims més (si a la plaça Sant Jaume diu que hi havia 3.500 unionistes, per comparació de superfícies, és evident que cinquanta mil és molt poc).

AGUSTÍ VILELLA GUASCH
Cambrils (Baix Camp)

Papa Francesc, impactant

■ D'aquí a un mes, aproximadament, farà tres anys que tenim de pontífex el papa Francesc, el nostre estimat *padre Jorge*. Cada dia ens va sorprenent amb les seves paraules, accions, fets, la seva grandíssima humanitat –qui pot no caure al seu amor– i ens va donant lliçons que val la pena posar en pràctica, una manera més de santificació. Com he dit abans, tres anys de pontífex, però és que ja li han fet una pel·lícula; la recomano. De pontífexs anteriors se

n'han fet pel·lícules i, si no m'equivoco, quan es va estrenar la del papa Joan Pau II, ell ja havia traspasat. I encara més, sembla que sortirà “com a actor” en una pel·lícula, més a dir.

Estem vivint una època gloriosa i alegre a l'Església, i qui no sap convertir-se a l'amor que escolti el papa Francesc, ell ens ho posa senzill; saber estimar, saber comprendre, estar al costat del qui necessita no és difícil. Simplement escolteu el papa Francesc i en pocs minuts sabreu el que és estimar de debò. T'estimem, *padre Jorge*.

XAVIER FARRÉ MARTÍNEZ
Barcelona

Fibra òptica

■ Fa més d'un any que vaig denunciar als diaris l'estat de deixadesa en què es troben les façanes de Barcelona, gràcies a les instal·lacions

lamentables de fibra òptica que estan duent a terme els operadors de telefonia, i demanava a l'Ajuntament que els exigís la reparació dels treballs mal executats i el compliment estricte de la llei de telecomunicacions i de l'ordenança municipal del paisatge urbà.

També vaig denunciar els fets al Síndic de Greuges, el qual em consta que ha adreçat diversos escrits a l'Ajuntament, per tal de conèixer-ne la seva versió. Ara per ara, l'Ajuntament no s'ha pronunciat en cap sentit i els operadors de telefonia continuen fent el gran negoci sense contribuir proporcionalment a millorar l'aspecte de les seves infraestructures urbanes. Potser comença a ser hora que l'Ajuntament i els operadors assumeixin les seves responsabilitats.

CONRAD CRISTOBAL
Barcelona